

bestemmelser opretholdt, uanset en eventuel aflysning af de oprindelige kontrolbestemmelser i henhold til tilskudslovgivningen.

For andre foreninger, der ikke er omdannet til sociale boligforetagender som nævnt, vil det kunne være rimeligt — således som det efter den hidtil fulgte praksis har været sædvanligt uden for København, jfr. foran under de almindelige bemærkninger — at tillade disse omdannet til private andelsboligforeninger mod indbetaling af et beløb svarende til forskellen mellem ejendommens nuværende værdi og den oprindelige anskaffelsessum med tillæg af rimelige udgifter til forbedringer og med fradrag af de i sin tid ydede tilskud. Eventuelt bør der dog yderligere stilles vilkår, der kan sikre, at medlemmerne efter frigørelsen kun kan overdrage deres andel til en efter andelens værdi rimelig pris. På samme måde vil der — ligeledes i overensstemmelse med hidtidig praksis — kunne være tale om at tillade foreninger, der har opført parcel- eller rækkehuse, at frigøre disse for forpligtelserne på lignende vilkår og overdrage medlemmerne husene til eje.

Når de vilkår, der således forudsættes stillet for frigørelse af byggeforeningers ejendomme, er mindre lempelige end vilkårene for private ejere, må dette ses på baggrund af, at medlemmerne af foreningerne i almindelighed ikke har haft så stærkt en tilknytning til boligen eller selv har indbetalt så stort et beløb som parcelhusejeren. Ofte vil andels haveren kun have boet kort tid i foreningen inden frigørelsen, således at det allerede af den grund ikke ville være rimelig begrundet at tillade frigørelse på samme betingelser som for en parcelhusejer.

Som følge af byggeforeningernes forskellige karakter er der for ejendomme, der er opført af sådanne foreninger, behov for en mere smidig og varierende frigørelsesordning end for privatejede parcelhuse. Det foreslås derfor fastsat, at boligministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere

regler for tilladelse til ophævelse og aflysning af kontrolbestemmelserne, således at der kan tilvejebringes retningslinjer for en frigørelsesordning i overensstemmelse med de foran anførte synspunkter.

Da der samtidig med ydelse af tilskuddene som regel tillige blev ydet statslån til byggeriet, synes det naturligt, at ejendommen ikke frigøres for kontrolbestemmelserne, medmindre statslånet indfries. Ved bestemmelsens stk. 3 er der indføjet en betingelse i overensstemmelse hermed.

Til § 3.

Frigørelsesbeløbene kræves indbetalt kontant, men bestemmelsen åbner mulighed for, at kommunerne kan tillade afdragsvis betaling på nærmere vilkår.

I henhold til bestemmelsens stk. 2 kan endvidere tidligere indbetalte overskud fragå i frigørelsesbeløbet i henhold til § 2, og er der tidligere vedrørende den pågældende ejendom indbetalt et større samlet beløb end frigørelsesbeløbet, skal restbeløbet godtgøres den sælger, der har måttet afgive beløbet. Har flere sælgere måttet afgive beløb, fordeles godtgørelsesbeløbet mellem dem i forhold til de beløb, de har indbetalt.

I en række tilfælde har køberen fået adgang til afdragsvis at indbetale konstateret overskud til det offentlige mod, at beløbet er sikret ved tinglyst pantebrev på ejendommen. Bestemmelsens stk. 3 fastsætter nærmere regler for, hvorledes mellemværendet skal afvikles i sådanne tilfælde.

Til § 4.

Der henvises til de almindelige bemærkninger om, hvem frigørelsesbeløbene tilfalder.

Til § 5.

Lovens ikrafttræden foreslås fastsat til 1. juli 1964.